

KDO VCHÁZÍ DO TVÝCH SNŮ,... - V. Neckář

® (instrumental play)

Tvůj ^G krok je leh ^G ký jako ^{Hm} dech, ^{Hm}
kudy ^C jdeš, tam ^C začíná ^D bál, ^D
šaty ^G tvé, ty ^G šila tvá ^{Hm} máma, ^{Hm}
nemáš ^C prsten, kdo ^C by ti jej ^D dal, nevím ^D sám.

Tvým ^G bytem je ^G studentská ^{Hm} kolej, ^{Hm}
jedna ^C postel, ^C gramof ^D on, ^D
Ringo ^G Starr se z ^G obrázku ^{Hm} dívá, ^{Hm}
já bych ^C snad, co ^C vidí jen ^D on, viděl ^D rád.

®:

Kdo ^G vchází do tvých ^G snů má ^{Hm} lásko, ^{Hm}
když ^C nemůžeš ^C v noci ^D spát, ^D
komu ^G patří ty ^G kroky, co ^{Hm} slýcháš, ^{Hm}
a ^C myšlenky ^C tvé chtěl bych ^D znát jeden ^D krát.

Co ^G znám, to jsou ^G známky z tvých ^{Hm} zkoušek, ^{Hm}
a ^C vím, že ^C máš ráda ^D beat ^D
a lí ^G bí se ti ^G Salvátor ^{Hm} Dalí, ^{Hm}
jen ^C pro lásku ^C chtěla bys ^D žít, milo ^D vat.

Po ^G jedeš na ^G prázdniny ^{Hm} k moři, ^{Hm}
až ^C tam, kde ^C slunce má ^D chrám, ^D
jeho ^G paprskům ^G dáš svoje ^{Hm} tělo ^{Hm}
a ^C dál se jen ^C věnuješ ^D hrám milost ^D ným, a ty já ^D znám.

Když pak **G** napadne **G** sníh, pojeděš **Hm** do hor **Hm**
se svou **C** partou ze **C** školních let, **D D**
přátel máš **G** víc, **G** než bývá **Hm** zvykem, **Hm**
ale **C** žádný z nich ne **C** zná tvůj svět, **D** netuší. **D**

®

Tvůj **G** stín, to je **G** stín něžných **Hm** písní, **Hm**
tvá **C** dlaň je **C** tajemství **D D** víl,
kdo **G** slýchá tvůj **G** hlas, ten je **Hm** ztracen, **Hm**
ten se na **C** vždy pola **C** pil, úsměv **D** tvůj, to je ta **D** past.

Ten **G** pán, co **G** prý si tě **Hm** vezme, **Hm**
musí **C** být multi **C** milion **D D** ář,
říkáš to **G** všem tak **G** vážně, že ti **Hm** věří, **Hm**
jen **C** já stále **C** pročítám **D** snář a hledám **D** v něm.

®

Já tu **G** čekám, až **G** vrátíš se **Hm** z toulek, **Hm**
ty **C** dálky **C** nevedou **D D** dál,
ať **G** chceš nebo ne **G** chceš, tak **Hm** končí, **Hm**
a **C** vítr nik **C** do nespou **D** tal, ani já. **D**

Pojď **G** jednou ke mně **G** blíž, jeden **Hm** krát, **Hm**
a já ti **C** povím, **C** kdo vlastně **D D** jsem,
vypni **G** gramofon, nech té **G** hry, zanech **Hm** přátel, **Hm**
slétni **C** z oblak na **C** pevnou zem, tiše **D** stůj a poslouvej. **D**

® (To já **G** vcházím do tvých **G** snů, ...) → ® (instrumental play)